U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **L. K,** proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Valdice,** se sídlem nám. Míru 55, Valdice, o žalobě proti nezákonnému zásahu žalované, ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 152/2017, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Návrh žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále též „navrhovatel“) podal u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) dne 20. 12. 2017 žalobu proti nezákonnému zásahu žalované. Dne 4. 1. 2018 krajský soud zaslal žalobu žalované a vyžádal její vyjádření k ní. Usnesením ze dne 11. 1. 2018, č. j. 30 A 152/2017 - 18, přiznal krajský soud navrhovateli k jeho žádosti osvobození od soudních poplatků.

[2] Dne 5. 2. 2018 navrhovatel podal námitky k vyjádření žalované ze dne 29. 1. 2018, které mu krajský soud zaslal, dne 27. 6. 2018 doplnil důkazy, poté dne 21. 8. 2018 podal u krajského soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, ve kterém požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu k meritornímu rozhodnutí ve věci, neboť soud již provedl všechny potřebné úkony, kterých je pro rozhodnutí třeba.

[3] Dne 31. 8. 2018 byl návrh postoupen Nejvyššímu správnímu soudu; současně se k němu vyjádřil předseda senátu krajského soudu JUDr. J. R. Uvedl, že věc je sice po procesní stránce připravena k vyřízení, nicméně byť se jedná o věc s režimem přednostního vyřízení, senát projednává přednostní věci, které věci navrhovatele předcházejí, a doposud o nich nebylo meritorně rozhodnuto (tato skutečnost je Nejvyššímu správnímu soudu známa z jeho úřední činnosti – pozn. NSS). Dále upozornil, že rozhoduje i o dalších

věcech, které jsou zalhůtovány. Předseda senátu poukázal také na to, že JUDr. I. Š., která je soudkyní zpravodajkou v dané věci, je rovněž samosoudkyní vyřizující agendu žalob ve věcech mezinárodní ochrany, což je také přednostní agenda. Současně upozornil, že se senát bude v období od 10. 10. 2018 do 8. 11. 2018 zabývat žalobami ve věcech volebních.

[4] Návrh není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu krajského soudu dospěl k závěru, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[7] Při posouzení návrhu je třeba brát v potaz skutečnost, že se jedná o věc spadající pod přednostní rozhodování dle § 56 odst. 3 s. ř. s., jakož i fakt, že soudu sice nic nebrání v řízení pokračovat, neboť již byly učiněny všechny potřebné procesní úkony, ale také skutečnost, že od zahájení řízení neuběhlo více než 9 měsíců a že senát rozhoduje více přednostních věcí napadlých dříve než věc navrhovatele. Nejvyšší správní soud proto musel zvažovat, zda stav řízení, kdy soud vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout v dané věci, která má přednostní režim, a stále nerozhodl, není sám o sobě známkou průtahu v řízení.

[8] Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[9] Nejvyšší správní soud neshledal v projednávané věci délku řízení před krajským soudem z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod již za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[10] Nejvyšší správní soud již několikráte uvedl, že jeho úkolem v řízení vedeném o návrhu dle § 174a zákona o soudech a soudcích zásadně není posuzovat a hodnotit zatíženost a výkonnost soudců soudu a jeho personální či materiální vybavení. K uvedenému tedy zásadně nemůže přihlížet při svých úvahách o oprávněnosti či neoprávněnosti návrhu, tedy o tom, zda délka soudního řízení v jednotlivých věcech je ještě přiměřená, resp. zda soud je či není bezdůvodně ve věci nečinný. Délku řízení nelze tudíž neustále ospravedlňovat bez dalšího odkazem na zákonná pravidla vyřizování věcí a počtem dosud nevyřízených předcházejících věcí, ale ani vytížeností jednotlivých soudců.

Nejvyšší správní soud opakovaně uvádí, že ani odkazy na pořadí vyřizovaných věcí zásadně nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, avšak na druhé straně nelze přehlédnout počet vyřizovaných přednostních věcí, jakož i dobu od zahájení řízení ve věci, v níž se navrhovatel domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[11] Nejvyšší správní soud si je vědom své judikatury ve věcech rozhodování dle § 174a zákona o soudech a soudcích, v níž mimo jiné též poukazuje na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahující se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší). V těchto dimenzích rozhoduje Nejvyšší správní soud ve věcech, které nemají přednostní režim. Nejvyšší správní soud však nemůže posuzovat touto optikou paušálně všechny případy, a musí zohledňovat všechny okolnosti posuzovaného případu; v nyní posuzované věci tedy především fakt, že se sice jedná o věc s přednostním režimem, avšak i fakt, že věc napadla u krajského soudu 20. 12. 2017 a od zahájení řízení uběhla doba necelých 9 měsíců. Vzhledem k množství vyřizovaných přednostních věcí u krajského soudu (viz bod [3]) a jejich stáří Nejvyšší správní soud neshledal v dané věci, že doba řízení je nepřiměřeně dlouhá, a proto podaný návrh zamítl.

[12] Návrh navrhovatele nebyl shledán oprávněným, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení dle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. září 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu